

Café De Minnaar

*Café De Minnaar, in de buurt en voor de buurt
Toen ik nog in het hofje naast De Minnaar in de
Kleine Rozenstraat woonde, mocht ik van mezelf
alleen onder begeleiding naar dit relaxte café,
het zou me anders te veel geld kosten. Ach, De
Minnaar..., ik ga ervan uit dat eigenlijk iedereen
in de buurt hem wel kent, ook al zou het alleen
maar zijn omdat het de beginplek is van de
jaarlijkse Culinaire Zwerftocht die binnenkort weer
plaatsvindt.*

Als ik aan kom lopen staan eigenaren Larissa en Floris op het terras onder grote spiksplinternieuwe

parasols, je kunt er droog onder zitten als het regent. Ze hebben een uitgebreide website dus eigenlijk is mijn kernvraag: wat willen jullie nog vertellen dat verder niet (zo) bekend is? Larissa kijkt me peinzend aan en Floris zegt, terwijl hij, op een stoel staand, vaardig verlichting ophangt: “Dat wij hier nooit meer weggaan.” Dat is duidelijke taal. “We zijn een café voor de buurt en houden rekening met de buurt, we zorgen ervoor dat we het netjes houden. Tijdens Noorderzon sluiten wij om half twaalf. Bij Noorderzon zelf wordt er niet

meer geschonken na twaalf uur. We willen geen overlast voor de buurt doordat veel mensen daarna naar ons gaan. We tappen sowieso niet meer na één uur.” Larissa neemt het woord: “We krijgen eigenlijk geen klachten van de buurt, als er wel eens een klacht is nodigen we diegene uit voor een kop koffie. En we vragen mensen altijd na twaalf uur of ze stiller willen zijn, iedereen moet zich prettig voelen.”

Waarom café De Minnaar?

Larissa: “We runden café Mulder in de binnenstad en waren niet echt op zoek naar een ander café maar in de eerste lockdown van de coronatijd begonnen we na te denken, misschien willen we een terras en meer iets “voor de gemeenschap”. De makelaar van Anja Wassenaar, de vorige eigenaresse van De Minnaar, kende ons en zei dat het café misschien wel wat voor ons zou zijn. We gingen kijken, Anja zag ons verliefd worden op het pand, de plek is ook nog vlakbij de Grote Leliestraat waar we wonen. We hebben veel geleerd in café Mulder maar de binnenstad heeft een heel andere sfeer dan een woonwijk. Hier ben je veel meer buiten, je kunt de vogels horen en af en toe zie je de rondvliegende papegaaien, we hebben nu echt een buurtcafé op een A-locatie.” Haar enthousiasme spat er aan alle kanten vanaf, hier zit een gelukkig mens. “We hebben de naam aangehouden omdat ‘ie zo mooi is en omdat mensen er goeie associaties bij hebben.”

Ik vind het bijzonder dat de bezoekers hier altijd aan tafel bediend worden. Larissa: “De sfeer beheren is de kern van je werk, als mensen aan de bar moeten bestellen heb je er weinig contact mee. Als je zelf rondloopt is het nóg gastvrijer en bovendien is het leuk om te zien wie hier zijn, je hebt zo meer vat op de zaak en de mensen zien beter bij wie ze op bezoek zijn. We bedienen ook op het terras, als je ziet wie er zit kun je eventueel eerder ingrijpen als dat nodig is. We zijn streng op lawaai, tolereren geen drugsgebruik en als mensen teveel gedronken hebben krijgen ze geen drank meer. Het moet een leuk buurtcafé zijn waar iedereen zich thuis voelt.”

Medewerkers

Larissa: “We hebben een gevarieerd team, van jong tot oud en man en vrouw. Er zijn vijf mensen in vaste dienst en drie flexibele krachten die op afroep beschikbaar zijn. Er is geen strakke taakverdeling, iedereen doet eigenlijk alles. We vergaderen iedere maand met elkaar, bijvoorbeeld over voor wie wij hier zijn.” Toen ik opbelde voor een afspraak voor dit interview werd er opgenomen met “Makelaar de zeecontainer.” Ik dacht dat ik een verkeerd nummer ingetoetst had maar dat bleek niet het geval te zijn. Floris en Larissa barsten in lachen uit. “Dat was Remy, die moet eens stevig op gesprek komen”, zegt Larissa. Floris: “Ik zat meer aan mediation te denken.” “We ouwehoeren veel met elkaar”, zegt Larissa. “We zijn heel blij met ons team. We worden trouwens niet veel gebeld, als mensen echt iets van ons willen dan mailen ze.”

Even wat anders, op de website zag ik dat Floris van achternaam Brummel-van Duuren heet en Larissa Van Duuren-Brummel. Hoe zit dat? Larissa lacht en zegt dat het een impulsactie was. “Wij zijn in 2004 getrouwd, de ambtenaar zei dat je je eigen naam achter die van je echtgenoot kunt zetten en dat vonden we leuk. Onze vennootschapsnaam Florissa VOF is op dezelfde manier ontstaan.”

Activiteiten

Er vinden hier veel dingen plaats, Larissa vertelt: “Vier keer per jaar is er een pubquiz, we willen weer halfjaarlijks klaverjastoeernooien opstarten en af en toe live muziek doen. Eind mei komt er een zigeunerorkestje op het terras spelen, we gaan dan goulash serveren. In de binnenstad kon de volumeknop hoger, hier moet die lager. Om het geluid te weren hebben we dubbel glas genomen.

Nico Dijkshoorn heeft laatst opgetreden, dat was erg leuk. Hij was de laatste artiest die in café Mulder optrad en belde zelf op of hij weer langs kon komen, hij wist niet dat we ondertussen dit café hadden. We hebben wel culinaire avonturen beleefd, je kon je bijvoorbeeld inschrijven om saté te komen eten en buurman Boeba heeft eens Senegalees eten verzorgd.”

Vrije tijd

“We gaan samen graag op pad, naar concerten en we proberen elke maand naar ons huisje in de Achterhoek te gaan, dat is een groene douche”, zegt Larissa. “Verder hebben we aandacht voor vrienden en familie, dan gaan we uit eten bijvoorbeeld. Floris doet aan Kung Fu, ik aan yoga, en ik houd van lekker klussen, glas in lood maken, een goed boek lezen en, zoals iedereen, lekker Netflixen.” Het lijkt mij een knap druk bestaan al met al.

Toekomst

“We gaan hier nooit meer weg. De buitenkant van het café is nu opgeknapt maar voor binnen is er nog wel een verlanglijstje: het keukenblok en de toiletten eens vernieuwen bijvoorbeeld. En verder lekker doorgaan met leuke dingen organiseren en een welkom thuis voor de buurt te houden, 'n beetje lol maken”, lacht Larissa.” We zeggen regelmatig tegen elkaar dat het hier een walhalla is, ik zou heel erg moeten zoeken om een speciale gebeurtenis op te moeten noemen, ik word gewoon heel blij van de sfeer hier, we zijn erg verliefd op ons bedrijf.” Het is me duidelijk, die gaan hier niet meer weg...

Joke Bruining

